

Põllumajandusministri märtsi 2010. a määruse nr
"Poolloodusliku koosluse hooldamise toetuse saamise
nõuded, toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise täpsem
kord aastateks 2007–2013"

Lisa 1

[RT I, 21.04.2011, 1 – jõust. 24.04.2011]

Väetiste ja taimekaitsevahendite kasutamise miinimumnõuded

Väetiste kasutamise miinimumnõuded

1. Orgaanilisi ja mineraalväetisi ei tohi laotada 1. detsembrist kuni 31. märtsini ja muul ajal, kui maapind on kaetud lumega, külmunud või perioodiliselt üleujutatud, või veega küllastunud maale.

2. Väetise laotamine pinnale on keelatud haritava maal, mille maapinna kalle on üle 10%. Kui maapinna kalle on 5-10%, on pinnale väetise laotamine keelatud 1. novembrist kuni 15. aprillini.

3. Allikate ja karstilehtrite ümbruses on 10 m ulatuses veepiirist või karstilehtrite servast keelatud väetiste ja taimekaitsevahendite kasutamine ning vee kvaliteeti ohustav muu tegevus.

4. Põllumajandusloomade pidamisel peab sõnnikuhoidla või sõnniku- ja virtsahoidla mahutama vähemalt nende 8 kuu sõnniku ja virtsa. Kui sügavallapanuga laut ei mahuta kaheksa kuu sõnnikukogust, peab laudal olema ülejäävat kogust mahutav sõnnikuhoidla. Sõnnikuga kokkupuutuvad konstruktsioonid peavad vastama sõnnikuhoidlatele esitatavatele nõuetele. Kui loomapidaja suunab sõnniku hoidmisele või töötlemisele oma ettevõtte teise hoidlasse või töötlemiskohta või lepingu alusel teise isiku hoidlasse või töötlemiskohta, peab loomakasvatushoone kasutamisel olema tagatud lekkekindla hoidla olemasolu, mis mahutab vähemalt ühe kuu sõnnikukoguse.

5. Põllumajandustootja peab hoidma loomapidamishoonetes tekkivat sõnnikut sõnnikuhoidlates ja/või aunades, sõnnikuaun paikneb veeobjektide suhtes nõutud kaugusel ning aunades hoidmise tingimustest peetakse kinni.

6. Sõnnikuga on lubatud anda haritava maa ühe hektari kohta keskmiselt kuni 170 kg lämmastikku ja 25 kg fosforit aastas, kaasa arvatud karjatamisel loomade poolt maale jäetavas sõnnikus sisalduv lämmastik ja fosfor. Mineraalväetistega on lubatud aastas anda haritava maa ühe hektari kohta selline kogus lämmastikku ja fosforit, mis on põllumajanduskultuuride kasvuks vajalik. Mineraallämmastiku kogused, mis on suuremad kui 100 kilogrammi hektari kohta aastas, tuleb anda jaotatult.

7. Mineraalväetise hoidla peab olema ehitatud nii, et väetis ei satuks keskkonda.

8. Veekaitsevööndis on keelatud väetise, keemilise taimekaitsevahendi kasutamine ning sõnnikuhoidla või -auna paigaldamine. Lubatud on taimekaitsevahendi kasutamine taimehaiguste korral ja kahjurite puhanguliste kollete likvideerimisel Keskkonnaameti igakordsel loal.

Veekaitsevööndi ulatus tavalisest veepiirist on:

Põllumajandusministri märtsi 2010. a määruse nr
"Poolloodusliku koosluse hooldamise toetuse saamise
nõuded, toetuse taotlemise ja taotluse menetlemise täpsem
kord aastateks 2007–2013"

Lisa 1

[RT I, 21.04.2011, 1 – jõust. 24.04.2011]

- Läänemerel, Peipsi, Lämmi- ja Pihkva järvel ning Võrtsjärvel – 20 m;
 - teistel järvedel, veehoidlatel, jõgedel, ojadel, allikatel, peakraavidel ja kanalitel ning maaparandussüsteemide eesvooludel – 10 m;
- maaparandussüsteemide eesvooludel valgalaga alla 10 km² – 1 m.

Taimekaitsevahendite kasutamise miinimumnõuded

1. [Kehtetu]

2. Taimekaitsevahendi turule lubamise otsuses ettenähtud juhul peab taimekaitsevahendi kasutaja olema läbinud taimekaitsekooolituse ja tal peab olema taimekaitsetunnistus.

3. Kasutuses olev taimekaitsevahendi, välja arvatud käsi- ja selgprits ning seade, mida kasutatakse teadustöös või näidiseks, peab läbima korralise tehnilise kontrolli iga kolme aasta järel.

4. Taotleja peab järgima taimekaitsevahendi ohutu hoidmise nõudeid:

1) taimekaitsevahendi kasutaja peab taimekaitsevahendit säilitama loetava märgistusega originaalpakendis hoiutingimustes, mis tagavad taimekaitsevahendi säilimise kasutuskõlblikuna;

2) taimekaitsevahendit võib säilitada selleks sobivas ruumis, taimekaitsevahendi väikese koguse puhul ka selleks ettenähtud konteineris või kapis, mis on lukustatud ja millel on mürgise aine puhul kasutatav hoiatusmärk;

3) taimekaitsevahendi hoiuruum peab vastama järgmistele nõuetele:

- olema vajaliku suurusega;
- olema hästi ventileeritav ja valgustatav;
- põrand peab olema vedelikku mitteläbilaskvast, keemilise aine toimele vastupidavast ja libisemisekindlast materjalist ning kõrge künnisega;
- siseseinad peavad olema siledad ja kergesti puhastatavad;

4) taimekaitsevahendi hoidmiseks ettenähtud kapp peab asuma hoones, mis ei ole elamu ega loomakasvatushoone;

5) taimekaitsevahendi suur pakend asetatakse põrandal hoidmise korral puitlusele;

6) taimekaitsevahendi hoiuruumis peab olema vedelikku imavat materjali nagu liiva, saepuru või turvast ning hari, kühvel ja veekindel anum pakendist välja valgunud taimekaitsevahendi kogumiseks. Hoiuruumis peavad olema nähtaval kohal esmaabi- ja tulekustutusvahendid ning häirekeskuse hädaabinumber 112;

7) taimekaitsevahendi tühja pakendit hoitakse taimekaitsevahendite hoiuruumis või selleks ettenähtud konteineris või kapis kuni pakendi üleandmiseni ohtlike jäätmete käitlejale.

[RT I, 21.04.2011, 1 – jõust. 24.04.2011]